

VARIFRÅN KOMMER HUVUD-
VÄRKET?

Huvudvärk är ofta av mycket olika slag, och det kan lika många orsaker som yttre påverkan. Vetenskapen känner dess värre ännu allt för litet till de olika formerna och orsakerna till huvudvärken. En läkare som har grundligt stannat vid denna fråga, lämnar emellertid följande anvisningar:

Huvudvärk, som yttar sig som en häftig smärta i pannan och baksidan av den, är feber, är detta ett tecken till att en allvarigare sjukdom är i antågande. I sådant fall bör läkare genast tillkallas. Vid ett fall bör läkare genast tillkallas. Vid ett fall bör läkare genast tillkallas.

En fjärdel av huvudvärken i pannan utan feber och utan svindelkänsla är tecken på en sjukdom i andedräktorganen. Ofta uppträdande smärtor i nacken sammanhänga ofta med störningar i leverns verksamhet eller öka tecken till nervsvaghet.

Stickande smärtor i tinningarna tyda på blodbrist, om de uppträda i båda tinningarna; uppträdande smärtor i ena tinningen, är detta ofta ett tecken till stark nervositet, och i så fall bör sjukdomen behandlas med vila och god sömn.

Yttar sig huvudvärken som en starkt tyngande smärta i hjässan, finns det anledning att antaga att den beror på andlig överanstängning. Här behövs vila, sömn, frisk luft och god föda.

Förekomma smärtorna på ett ställe i huvudet och än på ett annat och flytta hit och dit, är huvudvärken säkerligen av reumatisk natur och bör behandlas medelst värma omslag.

FRÅN JUDARNAS HORIZONT.

Allt sedan ryska revolutionen har en ständig ström av Rysslands landflyktiga söner sökt sig tillbaka till det hem som fört ut ett eller annat skäl blivt för trångt. Revolutionärer som fört ut ett eller annat skäl blivt för trångt. Revolutionärer som fört ut ett eller annat skäl blivt för trångt.

Nyligen anlände till Stockholm en grupp ryska emigranter, av vilka största delen kom från Amerika via Bergen och Kristiania och vilka stannat några dagar i den svenska huvudstaden på genomfart. Samtliga är socialister, fast de givit tillhöra olika partier.

Bland de mest framstående märkas J. I. Zrubavel och journalisten Maurice Kaz. Den förre är representant för de s. k. socialist-revolutionärerna, som partiet heter. Det är en internationalistisk organisation med avdelningar över snart sagt hela den civiliserade världen. Dess mål är att befria Palestina från turkarnas herraväld och återge landet åt judarna.

Hr Kaz är medarbetare i en stor, politiskt fristående daglig tidning i New York, The Day.

Jag har varit i Amerika i fem år, berättade hr Kaz. Jag kom dit som politisk flyktling och vänder tillbaka dels naturligtvis när man hälsat vilka hemma när man kan få, dels för att korrespondent till min tidning.

En sak är vis, och det är att de flesta amerikanska journalister som för närvarande är i Ryssland inte fört revolutionen. De ta den som ett uppdrag, där de oroliga elementen fått övertaget. Att det är ett länge undertryckt folks rättmätiga kamp mot tyrannet fördes de inte, de skriva också sina korrespondenter därefter och det skadar Rysslands sak mycket. Nu skall jag i den ringa mån jag förmår söka skildra revolutionen från dess riktiga synpunkt.

Hr Kaz har under sin vistelse i Amerika drivit propaganda och även varit verksam som organisator bland de judiska arbetarna i de stora städerna.

Judarna äro en viktig faktor i Amerika, förklarar hr Kaz. Deras antal går upp till över 3 miljoner, och särskilt ha de stort inflytande i städerna, i synnerhet när det gäller politiska frågor. Före revolutionen voro de livliga motståndare till Ryssland, d. v. s. dess dåvarande styrelse, men sedan revolutionen blivit verklig har denna antipati allmunt försvunnit och övergått till varm sympati. Även Judarna äro de högre klasserna i Yabulim, och de icke ryska judarna ha helt förklarat sig för Ryssland, vilket de nu anse som det land där deras ideal skola förverkligas.

Bland de Amerikanska judarna finns en mycket vittomfattad rörelse vars mål är att återställa Palestina till judarna. Man anser att detta voro den bästa lösningen av den judiska frågan t. ex. i Galicien, Polen, Ryssland med flera länder där judarna aldrig fått någon verklig hemortsäkt. Därför måste man komma därhän att israeliterna åter få frihet att invandra i sitt eget land och ta allt i besittning. Hittills har det varit så att judar ha rättighet att komma in i Palestina.

I början av september detta år skall en stor judekongress anordnas i Washington, där frågan om judarnas ställning i de krigförande länderna skall ingående dröjas och en värdig om uppfyllandet av vissa önskemål rörande denna utfrådas till de krigförande makterna. Ett av de viktigaste spörsmålen blir säkert hur man skall kunna förmå de olika staterna att garantera judarna nationella rättigheter. Nu befinner de sig över allt i minoritet och känna därför ingenting orätt; för när de få ställning som en nation för sig själv inom den stat under vilken de lyda kunna de berökas att få någon medbestämmanderätt i egna angelägenheter.

Hr Kaz betonade också att judarna i Amerika tagit mycket livlig del i hiltverksamheten för krigets offer. Ensam för nödlidande judar ha 12 miljoner dollars insamlats och sänds till de krigförande länderna.

till de krigförande länderna.

Bland de övriga bemärkande ryssarna befinner sig också en representant för den stora socialistiska organisationen Bund. A. Letwok, samt ännu en journalist M. Jahrbloom, tillhörande redaktionen för den radikala tidningen La Verité. Han är även medlem av Pose-zion och har arbetat för partiet i Paris, där han varit bosatt i flera år.

Meddelanden från och om de skandinaviska länderna.

Förleden månad sänktes 53 norska fartyg med ett sammanlagt tonnage av 58,000. Under samma tid gingo 18 människoliv förlorade vid dessa sankningar.

"Ekstrabladet" i Köpenhamn tillkännagav i förra veckan att danska krigsförskningsbyrå sannolikt kommer att sänka premierna någon gång denna månad, om ej särdeles stora förluster göras dessförinnan.

Enligt vad som meddelas i den i New York utkommande norska tidningen Nordisk Tidende skulle fråga vara i bane att under den tiden, som kriget varar, åstadkomma ett samarbete mellan den norska och svenska Amerikalinjen. Detta samarbete, i händelse att det kommer till stånd, skulle väl främst ha tillkommit på grund av att norska Amerikalinjen nu förlorat sin ägare Kristianstadsfjord.

Sveriges kronprinsessa får ära efter sin i mars avlidna moder, hertiginna av Connaught, en summa motsvarande \$125,000, efter vad ett telegram från London i fredags meddelade om dispositionen av den framlidna hertiginns efterlämnade privatförmögenhet, som enligt edsvuren uppgift belöper sig till \$628,655. Prinsessan Victoria Patricia får dubbel så mycket som kronprinsessan och resten tillfaller prins Arthur av Connaught.

Enligt de inkomna rapporter till hushållningsstatistiska byrå i Västerbottens län, te sig skördens skötsel synnerligen ljusa. Detta gäller alldeles särskilt potatis och korn. Hösträgen tyckes dock, vad Lycksele lappmark beträffar, komma att ge under medelmåttig skörd. Hö i samtliga vallar har god växtkraft och synes komma att lämna god skörd. Betet har också hjälpts upp betydligt av den rikliga nederbörden.

Ett telegram från Köpenhamn återger en uppgift från "Aftenbladet" att tyska regeringen beklagat att svenska fiskare inom blockadzonerna blivit offer för undervattenskrigets hot. Förskämd att den skall vidtaga åtgärder för att söka hindra ett återuppreppande därtill. Men det tillägs: "Enstaka engelska fartyg jagar tyska undervattensbåtar, maskerade såsom neutrala fiskarfartyg, är det omöjligt att ge något bindande löfte".

Genom drastiska förordningar som nyligen trädde i kraft ha bilkilling och lustfärd med motorbåt faktiskt upphört i Sverige. Kort utlämnas med tillfälligt endast nödvändig bilfärd. Restriktionerna för bil och motorbåt medföra stora förändringar i Stockholm och i synnerhet med hänsyn till motorbåtarna, som förekommit så talrik. All bilkilling nattetid är förbjuden och endast hyrbilar för passagerare från inkommande turistfartyg på gatorna efter kl. 9 på kvällen. Det finns endast 106 taximeterbilar i huvudstaden. Det tros dock ej att åkarenskorpa skola komma tillbaka. Stor brist på fotogen råder i hela landet och inga utsikter till förnyat förråd finns för enskilda förbrukare.

Emedan omkring 600 passagerare på väg till Ryssland, kvarhållits i Kristiania, ha amerikanska legationerna därstädes underrättat statsdepartementet att det är rådgärd för passagerare från Förenta Staterna att göra sig noga underrättade om ställningen, innan de bege sig i väg. Angående "Oscar II" anlände den 29 juli med 500 passagerare, av vilka omkring 600 skulle till Ryssland. Detta blev emellertid avstängt till den 15 deennes. De norska myndigheterna vägrade på grund därav att låta passagerarna till Ryssland landstiga under förklaring att det ej fanns rum för dem i staden. Många av passagerarna äro ryssar och finnar och dessa få antagligen stanna ombord, tills de kunna fortsätta resan utan vidare. Amerikaner få tillstånd att landstiga.

Påss, vilka under de senaste fem åren utfärdats i Finland, skola på tecknas av ryska generalkonsulatet i New York, varefter de berättiga tillträde till Finland. Finnar, vilka önska återvända hem, men som innehava pass mer än fem år gammalt eller fullständigt sakna sådana, böra anmäla om tillstånd att få återresa till Finland hos ryska generalkonsulatet i New York. Konsulatet översänder sådana ansökan till Pass Departmentet i Petrograd för godkännande och, sedan detta tillstånd hitkommit, utfärdar konsulatet i New York erforderligt pass. Tillståndet från Petrograd kan inhämtas telegrafiskt om resanden själv bestrider telegrafkostnaderna. Finnar, som sakna pass eller innehava dylikt mera än fem år gammalt, kunna dock erhålla biljett i vissa ångbåtslinjer till Norge eller Sverige efter att hava anskaffat intyg från någon finsk prest, utvisande det de äro finnar. De måste dessutom själva åtaga sig att vid finska gränsen anskaffa tillstånd för tillträde till Finland.

I ett meddelande från Washington uppges att Norge är redo att ingå så Förenta Staterna villkor för erbjödande av livsmedel. Dr. Fridtjof Nansen har framhållit att hungersnödet snart inträder i Norge, om Amerika tillämpar sina exportrestriktioner mot landet. Det uppgives att Norge lovat ställa till de allierades förfogande handelsflotta om 1,000,000 ton. Norge behöver i främsta rummet brödsäd, fett och socker samt utövar gruvrätter för att inga varor utom fisk skola exporteras till Tyskland. Holländska ministern i Washington har läst framgått att även Holland är villigt utbyta sin handelsflotta mot livsmedel under villkor att ej båtarnas begagnas inom spärzoner. De nya exportförbudet i Sverige sätts även i samband med samma fråga, och det antas att exempel skall följas av de andra skandinaviska länderna och Holland. All export från Norge till Tyskland av kött, fett, mjölk, smör och allt i form av livsmedelsbehållningar skall förbjudas, och utförseln av fisk är under engelsk kontroll. Dr. Nansen har ju framlagt beris för att inga till Norge importerade varor exporteras till Tyskland.

Norsk Telegrambureau meddelar: Såsom minstänkt för att arbeta här som spion anhölls här för någon tid sedan av polisen en tysk vid namn P. H. Gossov. Enligt Aftenposten gick Gossovs uppdrag som spion ut på att undersöka huruvida de utlänningar som i angivet lörligt syfte reste till Tyskland, samtidigt hade i uppdrag att för en främmande makt arbeta såsom spioner. Samtidigt skulle han undersöka och kontrollera att tyskar som voro bosatta i Kristiania arbetade och levde i överensstämmelse med Tysklands inträsen.

BONDEREÖRESEN I SVERIGE. Av Carl Larsson i By.

Nedanstående utgör begynnelsen i en serie, som ovan anförde författaren nyligen påbörjat i Dag Nytt. Man får taga i betraktande, att detta är skribentens personliga tankgång, men innehåller kan mer eller mindre ge en föreställning om böndernas nuvarande ställning i Sverige. Huruvida vi framdeles kunna meddela mera av samma penna, är ej gjort att säga.

Det jäser bland de svenska bönderna för närvarande. Särskilt i De länarne, upprorslandet förfrämmande, har bondeopinionen tagit sig en tydlig uttryck och fått en sådan omfattning att den mer än väl förtjänar en allmänare uppmärksamhet. Rörelsen utgår från landskapets södra del, det egentliga jordbruksbygd, och har redan spritt sig till det mellersta De länarne socknar och även längre uppåt. Hur ovisst och trevande rörelsen är, ser man dock att det är, ett visst allvar med i spelet. Den bekanta Hedemora resolutionen, fattad på ett möte med Hedemora sockenförening av bondeförbundet, är ju i realiteten uppror.

Med anledning av bränsleexportprohibitionen fattade föreningen en resolution, som, sedan den utträtt något om hur skonsamt storindustrin behandlas i jämförelse med jordbrukarna, slutar med följande kraftiga ord: "Det är föreningens fasta beslut att ej tillåta några öververkningar i dess skogar efter förfogandelagens tillämpning, och förordar föreningen svar i sin protest före den 1 juli detta år. Om vi till detta dato ej erhållit nöjaktigt svar, äro vi fast beslutna att föranställa om tillgreppande av kraftiga makroder för att få våra berättigade krav hörasammade". Detta kraftiga uttalande fick sedan anslutning från föreningar i andra angränsade socknar, bl. a. i Husby och Stora Tuna, och på ett bondemöte i Jarna på midnismarknads kvällen dessutom jordbrukarnas avstämning.

Detta är ju inga leksaker precis, och hade det varit för ett par hundra år sedan hade upprorsbarnen säkert redan flutit för vinden i den gamla landsändan. Förelagset om ett jättefolktåg till Stockholm, jämte några resolutioner i den moderna formen för uppror, har redan kastats upp på allvar, trots sin praktiska outförbarhet, ingående diskuterats i Bondeförbundets Tidnings spalter, och att döma av en del insändare är idén inte övergiven, även om man kan utgå ifrån att den aldrig blir realiserad. Intressant i detta sammanhang är den hänfylla ton varmed det senaste "uppröret", bondetaget av 1914, behandlas. Denna episod som hittills varit så helig, behandlas nu med påfallande sidosvårdnad. Skulle de svenska bönderna verkligen börja, in se detta företags verkliga karaktär?

Vad som egentligen sker i allt vad som händer på området är att vår sista generation av klass bönderna, håller på att mobilisera sina ordnade och oordnade skolor för uppmärksamhet i klasskampen under egen fana. Den rörelse är i första hand en frukt av den senaste tidens restriktioner och beslag för jordbruket, som nästan direkt uppfordrar till partibildning och därmed förr eller senare ren klass- och intressepolitik. Bönderna som ege parti är en dröm lika gammal som proportionalismen, och den hade säkert realiserats någon gång ändå, även om inte den senaste tidens händelser kommit emellan. Nu hade dessa påskyndat möganet och skärpt propagandan.

Misnöje är av lätt sedda skal den i våra dagar förhärskande känslan. Alla äro misnöjda med något, och de alla flesta med allt. Och anledningar saknas inte. Böndernas misnöje riktar sig i första hand mot de olika statsåtgärderna, maximiprisen, spannmålsbeslaget och nu allra sist bränsleuttagningen på bondeökarna. Att det blivit så starkt och tagit sig så kraftiga uttryck kan nog till en del förklaras av böndernas sociala isolering under den senaste mansaldern. Bönderna ha under de årtionden som förgått sedan skiftesverkets genomförande, då de gamla byalagen och den lika gamla solidaritetsskänslan sprängdes, hunnit fram till en utpräglat individualistisk och, i de fall där vederbörande varit förmögna, lika utpräg-

lat egocentrisk åskådning. Ingen i hela landet har varit så egen herre i så utpräglat hög grad som en välbärgad bonde. Han har haft det ganska bra ändå till på de senaste åren, då värdestegringen på jord undergrävt hans ställning genom ökad skuldsättning. Den sociala frågan har inte angått honom, och arbetareklassens strävanden efter bättre villkor har genomsläppts bönderna alltid betraktat med misstro och ovilja och aldrig helt kunnat fatta. Detta gäller särskilt den förmögna delen, men även de fattigare ha bytt en viss misstro mot arbetarklassen. De två ha ju också stått emot varandra som producent och konsument. Denna självständighetskänsla och detta främlingskap för de sociala omvälvningar som pågått inom samhället ha kommit bondeklassen att i stort sett ställa sig utanför de sociala reformfrågorna och kunna förklara det allra senaste valfriert som vart tredje är äger rum från somliga partier. Att böerna fått ja i de flesta fall beror på att den ju ställt de minsta möjliga samhällsreformfrågor i utskik.

Men nu under kristiden ha bönderna fått en brutal och hårdhänt påminnelse om att även de höra till samhället och att deras bitills obeskuren frihet att råda över sig och sitt gods nu måste vika inför den socialisering av produktionsmedlen som är en följd av kriget och nödvändigheten att varje stat samla alla sina krafter inför en abnorm påfrestand. De våldsamma inskränkningar i förtoganderätten över skörden som förhållandena framträngt ha därför mött av ett kompart misnöje. De rubba hela hushållsplanen och ställa jordbrukarna utan förmiddande övergångar anslut till mot anskite med den dyrtid och brist de såsom proponenter av livsmedel för eget behov tillförlitligt kunnat i viss mån neutralisera. Men även om misnöjet av last insedda skal riktar sig mot ytringarna, statsåtgärderna, är ett abnormt tidsläge, så får man ändå icke tro att det är dessa som utgöra den verkliga grunden därtill. Trots alla beta ord om maximaliprisen och spannmålsbeslaget m. m. fogades sig bönderna i stort sett ganska snart, och främsst några undantag måste man erkänna att de uppfört sig hedrande lojalt. Ingreppen voro dock ganska hårda. Misnöjet mot maximaliprisen lade sig snart nog, det riktade sig för övrigt mest mot den i böndernas tycke alltför breda marginalen mellan de pris de fingro för sina produkter och dem som konsumenterna skulle betala. Beslaget på spannmålen, som ju ändå var vida allvarigare, är i synnerhet beträffande värdet, gick lugnare än man av oppositonen mot de föregående åtgärderna kunnat förmoda. Att under dessa förhållanden bränsleexportprohibitionen blev droppen som krossade kariatet rinner över har en viss psykologisk betydelse. De flesta bönder väja och erkänna också öppet att deras skogar bara skulle må väl av en försiktig gallring; och mot det pris staten betalar för veden kan icke och har icke håller någon rimlig invändning gjorts. Bönderna säga, med full rätt för övrigt, att om staten betalt det där priset i värtas och även någon krona lägre, så hade den utan tvivel fått så mycket ved den behövt och mera till. Tvång, som ju alltid är motbjudande, hade då kunnat undvikas och den oerhörd dyrbara apparaten till.

Men misnöjet var lagrat, och bränsleåtgärderna bragte det till utlopp i den härövan berörda Hedemoraresolutionen.

Vad som dock innerst ligger under misnöjet och skärper det är en välgrundad rädsla för att inte säga fasa, för åtgärdernas hela karaktär. Bönderna förstå att det som sker helt enkelt sätter den urgammala äganderätten i gungning. Och man förstår deras upprördhet. Den svenska bondeklassen är ett med sin jord. Dessa åkrar och ångar och skogar har varenda bondegeneration köpt av den föregående och av sina medarvingar, ådräkt sig en ständigt växande skuldbyrå, som den inte alltid hunnit amortera när nästa generation är färdig att träda in som gäldenär i den föregående ställe. Den svenska bonde har betalt sin jord tio- och hundrafalt, sålpat thop miljarder i räntor till banker och anhänga som "lösta ut" och uppgjätt i andra samhällsklasser. Och nu komma dessa klasser och skola ta hela jorden, beröva honom till och med den ganska förmåga äganderätten, i realiteten rätt att sitta och halvsvalta på sin gård. Konsekvensen av statsåtgärderna och det allmänna tidslaget är äganderättens upphävande, och bönderna är inte skumgödrare än att han ser det. Kanske, rättare sagt, anar det. Och det är denna misstänkning som är den innersta orsaken till rörelsen. Det som de flesta bönder aldrig riktigt velat eller vågat se i ögonen, en radikal jordreform, kalkas dem nu med stora steg. Och de se nu i en tid då det otroligaste och förskingrade de i verkligheten äro. Därför söka de samlas, även om detta ännu icke öppet uttogs i deras samlings- och agitationprogram.

KAFFET OCH FOLKHELSAN. Läkarna om den stundande kaffebristen.

Meddelandet om kaffets försvinnande för en obestämtd tid framåt har utlopp till en tvivel mottagits som ett sorgbudska på över hela Sveriges land. Vad kaffet sedan långt tillbaka betytt som nötningsmedel för svenska folket är kint; det tomrum det lämnar efter sig måste bli kolossalt.

Men det finns dock en grupp som man har skil mistänks för odelad tillfredsställelse med kaffets försvinnande, nämligen läkarna, vilka vid denna tidpunkt hunnit tala sig trotsa om dess skadliga inverkan på hjärta, mage och nervor.

Doktor K. Hernlund tar odelat avstånd från kaffet. Han har varje dag under sin praktik måst förbjuda detta som varande ytterst skadligt för barns sjuks, och för övrigt anser dr. Hernlund att alla sjuka ta skada av kaffe och att även friska människor må illa därav, om det konsumeras mer än en viss kvantitet.

Kaffet kan gärna gå all världens väg, värre anser jag det vara om teet försvinner ur marknaden. Detta är i många fall lika effektivt som medicin för mina sjuka. Te verkar nämligen slappande och lugnande på tarmen. Finns inte denna dryck att rekommendera, står läkaren ganska hjälplös ibland, då den varit så gott som enda ersättningen för alla de drycker som måste förbjudas magsjuka personer, t. ex. kaffe, mjölk och choklad. För alla sjuka människor är det helt enkelt en huvudvärk.

När kaffet nu åntigen försvinner, säger dr. G. Engstrand, har det mycket ont på sitt samvete. Det är rentav inte uteslutet att läkarna få mindre praktik efter detta. Har mycket gikt och reumatiska åkommor har det inte åstadkommit! Både kaffe, choklad och te försäkra nämligen en svavelagring, som sätter sig i lederna och åstadkommer rysliga giktått. Gör nu alla dessa drycker äro omöjliga att få mister reumatismen åtminstone några bundsförvanter.

För dem som lida av sockersjuka är det en nackdel att vara helt utan kaffe. Till dessa slags sjuka har dr. Engstrand ofta rentav måst ordnara kaffe och te, såsom stimulans till all förtäring. För detta ändamål blir ett svart att hitta på någon fullgod ersättning.

Alla personer med dåligt hjärta vär, att en lagom kvantitet kaffe verkar stimulerande.

Det är emellertid inte nyttigt, förklarar professor Israel Holmgren på förfrågan. — Och jag har aldrig ordinerat kaffe eller te för någon sjukling, utom möjligen i allra sista stadiet, då man kan tillgripa vilka stimulerande medel som helst. Kaffet har ur medicinsk synpunkt ingen som helst gagnelig betydelse, men ur den allmänna folkskapisningens måste det anses som en stor förlust att kaffe och te försvinna ur marknaden, om ingen lämplig ersättning kan uppfinnas. Kan man få någon sådan, blir omslaget för dem vilkas näring huvudsakligen består av kaffe och smörrengelsk godo — möjligen bli de goda eller ledna en tid innan de hunnit vänja sig vid förlusten av koffeinet, men sedan komma de att må så mycket bättre.

Doktor J. Billström anser att kaffe, liksom te, har en upprätt att fylla som motgift vid en del förgiftningar. Det vore därför synnerligen önskvärdt att de ransoner kaffe och te som ännu kunde uppbibras, ställdes till apotekens förfogande.

För nervösa sjuklingar, vilka vant sig vid kaffe, påpekade dr. Billström, kan omslaget inte alls bli skadligt, men naturligtvis kan det åstadkomma nervösa rubbningar, vilket blir den vanligaste följden när en nervös människa berövas något hon har vant sig vid. Inte ens den som haft för vana förtära 20—30 koppkar kaffe pr dag blir det minsta lidande av om man eler hon tvingas alldeles avvara kaffe. Några abstinensfenomen, såsom vid avbrutet av mycken spritföräring, förekomma aldrig. Frånvaron av den värma, välsmakande kaffedrycken, som blir svår att ersätta, är i alla händelser ganska beklagansvärd ur mänskliga synpunkter. För alla stackars gamla blir det väl den svåra tidens allra värsta kapitel. Ur skolläkarsynpunkt är kaffeförlusten däremot enbart att vara glad åt.

Doktor A. Fürstenberg tyckte att kaffeförlusten i dessa förlusternas tider endast var ett plus till bekymren, i synnerhet ur de fattigares synpunkt. Det funnes nämligen litet näring i en kopp kaffe, när den tillsattes med ett kvantum mjölk och socker. Det vill säga det är endast de senare beständdelarna — i synnerhet sockret — som äro närande, men när det nu också är det som tillika är en del av den rikliga förtäringens skola kunna se sina barn. Tillverkningen av de riktiga kaffeslagrograten är ju avstannad, och de andra påhittet äro mera skadliga än ingenting. Linke och kamomill, te återstätt till tillgrepp — något måste ersätta kaffet, vilken för många haft samma lugnande inverkan som den s. k. trösten har för spädbarnet. Detta var — förutom mitt första påpekande — denna nu döda njutningsdrycks enda existensberättigande.

SCANDINAVIAN AMERICAN LINE. Båtar avgå från New York.

"OSCAR II" Sept. 1
"HELLIG OLAV" Sept. 20
"UNITED STATES" Okt. 4
"OSCAR II" Okt. 18
"HELLIG OLAV" Nov. 8

Biljetter utställas mellan alla stationer i U. S. Canada och Sverige. Lokaler i alla städer.

Scandinavian American Line
236 Nicollet Ave., Minneapolis.
P. M. Dahl S/S Agency
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

MANITOBA GOVERNMENT SERVICE DEPT.

En af en serie artiklar af olika tjänstemän vid Manitoba Agricultural College.

LAG FÖR SKYDD AV FAR. Vid senaste sessionen av Manitobas lagstiftning passerades en lag kallad "Sheep Protection Act". Äter efter år ha Manitobas farhjordar tilltagit och hittills har det inte varit någon tillfredsställande lagstiftning angående deras skydd mot hundar. Vi meddela några av lagens huvudbeständsdelar:

Section 3. Vem som helst får döda en hund, om han ser den förfölja eller sara får.

Section 4. Ägaren eller innehavaren av en farm, eller hans tjänare eller någon medlem av hans familj, som finner en hund utan laga tillåtelse på någon åker å sådan farm, skrämmas de får på sådan farm, må döda hunden i fråga.

Section 5. Det är några undantag från den vanliga regeln i Section 5. Den allmänna förordningen är att "Vem som helst må döda en hund som han finner strövande mellan soled-

gängen och soluppgången på någon farm där får hållas". Undantagen härifrån äro: Hundens skall ej dödas, om han tillhör innehavare av angränsande mark; har det inte varit någon tillfredsställande lagstiftning angående deras skydd mot hundar. Vi meddela några av lagens huvudbeständsdelar:

Section 3. Vem som helst får döda en hund, om han ser den förfölja eller sara får.

Section 4. Ägaren eller innehavaren av en farm, eller hans tjänare eller någon medlem av hans familj, som finner en hund utan laga tillåtelse på någon åker å sådan farm, skrämmas de får på sådan farm, må döda hunden i fråga.

Section 5. Det är några undantag från den vanliga regeln i Section 5. Den allmänna förordningen är att "Vem som helst må döda en hund som han finner strövande mellan soled-

gängen och soluppgången på någon farm där får hållas". Undantagen härifrån äro: Hundens skall ej dödas, om han tillhör innehavare av angränsande mark; har det inte varit någon tillfredsställande lagstiftning angående deras skydd mot hundar. Vi meddela några av lagens huvudbeständsdelar:

Section 3. Vem som helst får döda en hund, om han ser den förfölja eller sara får.

Section 4. Ägaren eller innehavaren av en farm, eller hans tjänare eller någon medlem av hans familj, som finner en hund utan laga tillåtelse på någon åker å sådan farm, skrämmas de får på sådan farm, må döda hunden i fråga.

Section 5. Det är några undantag från den vanliga regeln i Section 5. Den allmänna förordningen är att "Vem som helst må döda en hund som han finner strövande mellan soled-

gängen och soluppgången på någon farm där får hållas". Undantagen härifrån äro: Hundens skall ej dödas, om han tillhör innehavare av angränsande mark; har det inte varit någon tillfredsställande lagstiftning angående deras skydd mot hundar. Vi meddela några av lagens huvudbeständsdelar:

Section 3. Vem som helst får döda en hund, om han ser den förfölja eller sara får.

Section 4. Ägaren eller innehavaren av en farm, eller hans tjänare eller någon medlem av hans familj, som finner en hund utan laga tillåtelse på någon åker å sådan farm, skrämmas de får på sådan farm, må döda hunden i fråga.

Section 5. Det är några undantag från den vanliga regeln i Section 5. Den allmänna förordningen är att "Vem som helst må döda en hund som han finner strövande mellan soled-

gängen och soluppgången på någon farm där får hållas". Undantagen härifrån äro: Hundens skall ej dödas, om han tillhör innehavare av angränsande mark; har det inte varit någon tillfredsställande lagstiftning angående deras skydd mot hundar. Vi meddela några av lagens huvudbeständsdelar:

Section 3. Vem som helst får döda en hund, om han ser den förfölja eller sara får.

Section 4. Ägaren eller innehavaren av en farm, eller hans tjänare eller någon medlem av hans familj, som finner en hund utan laga tillåtelse på någon åker å sådan farm, skrämmas de får på sådan farm, må döda hunden i fråga.

Section 5. Det är några undantag från den vanliga regeln i Section 5. Den allmänna förordningen är att "Vem som helst må döda en hund som han finner strövande mellan soled-

gängen och soluppgången på någon farm där får hållas". Undantagen härifrån äro: Hundens skall ej dödas, om han tillhör innehavare av angränsande mark; har det inte varit någon tillfredsställande lagstiftning angående deras skydd mot hundar. Vi meddela några av lagens huvudbeständsdelar:

Section 3. Vem som helst får döda en hund, om han ser den förfölja eller sara får.

Section 4. Ägaren eller innehavaren av en farm, eller hans tjänare eller någon medlem av hans familj, som finner en hund utan laga tillåtelse på någon åker å sådan farm, skrämmas de får på sådan farm, må döda hunden i fråga.

Section 5. Det är några undantag från den vanliga regeln i Section 5. Den allmänna förordningen är att "Vem som helst må döda en hund som han finner strövande mellan soled-

gängen och soluppgången på någon farm där får hållas". Undantagen härifrån äro: Hundens skall ej dödas, om han tillhör innehavare av angränsande mark; har det inte varit någon tillfredsställande lagstiftning angående deras skydd mot hundar. Vi meddela några av lagens huvudbeständsdelar:

Section 3. Vem som helst får döda en hund, om han ser den förfölja eller sara får.

Section 4. Ägaren eller innehavaren av en farm, eller hans tjänare eller någon medlem av hans familj, som finner en hund utan laga tillåtelse på någon åker å sådan farm, skrämmas de får på sådan farm, må döda hunden i fråga.

Section 5. Det är några undantag från den vanliga regeln i Section 5. Den allmänna för